

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Volilna agitacija v Medjimurji.

Pod tem naslovom priobčuje „Pozor“ z dne 9. t. m. volilni oklic zmerne ogerske opozicije, katerej je na čelu grof Appony. Oklic je zanimiv v prvej vrsti zaradi tega, ker ga je zmerne ogerska opozicija izdala v kajkavskem narečju, ker se v njem celo naglašča materinski jezik in ker kaže, kako svobodno se razvija v Ogerskej volilna agitacija. Ta oklic, namenjen Medjimurcem, Kajkavcem, slóve:

„Poštovani zbiratelji! Hodiju i prehodiju okolo Vas gusto gospoda. Kak su Vam najenput dobrimi prijatelji postali, koji se predi niti ogledali na Vas nisu, denes, pak morti još dva meseca — dok nemine zbiranje — ponizno pred Vami škerlake doli jemali, ruke vam pružili, kaj više, dojde ono vrieime, da Vas gerlili i kušovali budu.

Ali Vi znate, da su zbiranja blizu, a onda je Vas zbirače silno treba. Ova gospoda korteši se vezda čisto drugač s Vami spominjaju, vezda n'šte sluge, s kojimi se samo plužiti mora. Denes i vnogi gospon, ako se z Vami zide, najprije Vam ruku pruži. Kak pak gospodin sudec i gospoda netariuši, kak da su Vam otci, tak Vam se miluju, skorom da njih človek nepozna, morti niti nisu oni — koji pri Vas eksekvirajo, Vas s gornicom i foršpantom tersiju.

Vidimo, da ste tak rekuč osupjeni nad ovom premenbom, ali se nebojte, prejde zbiranje, zgineju ovi dobri prijatelji, vse bude pak pri starem.

Vnogo dobra obečuju ta gospoda i vnogi drugi, koji za njimi pod moraš hodiju. S vnoгим Vam se i nagražaju, ako bi se podufali na levu stranku votuma dati.

Na obećanja najte nikaj dati, ar ova vezdašnja vlada već devet let obečuje, ali samo se naglednite vu onu malu plavu knjižicu, koju vsaki fertal vu občinsku hižu nesti morate, iz one morete vun čteti da devet let — leto na leto — porcija i občinski domet raste, a rasteju i varmegjinski težaki. Z ovemi dobročinstvi nas Tiszova vlada obsipavlje a ovo dobročinstvo kaj ili nikaj Vam nerodi, prez milošće nas eksekviraju, tako i zadnju blazinu dati moramo.

Vezda to se razme, to obečuju, da bude vsaki zmed nas mali kralj na svojem gruntišču, i sigurno

je, da do zbiranja se nemoramo bojati, porciju, cesarinu i druga takva naplaćanja nebudu od nas terjali. Ali pazite dobro; samo naj prejde zbiranje, žito nam još na polju pod šekuciju zemeju i odvelečuju.

To i Vi znate, da porciju vsaki platiti mora, čim bi bil naplaćeni orsački službenik i soldat, čim bi se zderžavale orsačke odredbe, ako porcije nebi bilo. Ali nekakva mera mora i vu porciji biti, i ono nepotrebuati, kaj je nemoguće. Osobito pak naj ne kortešuju varmegjinska gospoda, ili ovih službeniki s tim, da ako zbirači na levo votuma daju, budu porciju eksekvirali i v Medjimorju fercerunga povekšali. To nije pošteno delo, niti nije istina, od takvoga kaj vlada niti n'zna nikaj, to se samo narodilu vu kortešu prešiknjenomu. Izsmehavajte takva nagražanja, to znamo, da porciju nešenkaju, ali razmet i povekšanje porcije nezaufaju na korteša desne stranke.

Ali desne stranke korteši ne samo vu orsačkih poslih imaju obećanja, nego obečuju za vsaku občinu a skorom i za svakoga pojedinoga človeka.

Tak na priliku: čakovčance stim bludiju, da ako budu na desnu stranku votuma dali, dobiju zabav prepandiju, ako pak budu na levu stranku, sami si budu morali zidati, ar su se na to s kontraktom obvezali. Anda kaj mislite, dragi prijatelji, ako si takvoga kaj na svetu pripetiti more, da jednoga varaša votumi cienu imaju, pitanje je: gdo bi to najbolje čutiti moral? Nigdo drugi kak Vi; ar ako čakovčancom prepandiju vlada bude dala zidati, mislite, da ministar iz svojega žepa troške dal bude? Takvoga kaj verovati nesmete, ar to se iz naše porcije daje; i na takov način bi čakovčancom tringelta za votum desne stranke mi naplatili. I tak su čakovčanci z ovim obećanjem zašli na lepek, oni koji su pred tremi letmi vse hudo i zlo govorili nu vezdašnju vladu, i to spravedno, ovi vezda hvallju i dičiju istu, hodiju sim tam i kortešuju za nju.

I k Vam budeju došli, ali njim neverujte, oni negovoriuju za Vaše dobro, niti za dobro domovine, nego za hasen svojih žepov. Nije tajnost, da su dosti bezsramna ona gospoda, koja kepenjka obračaju i odperto valuju, da su samo sbog prepandije za desnu stranku; med sobom itak, kad je Vi nečujete, i sami se podufaju izreči, da je vezdašnja vlada vnogo kvara orsagu napravila i da od ove

vlade nikaj dobroga se nadijati neimamo. Da nje prepandija nebi tiščala, vidili bi Vi, kak bi ovi drugač govorili; vi vezda već znate, zakaj desne stranke čakovečki korteći novu notu fučkaju.

Preločance jošće navek s kotarskim sudom hočeju vloviti, ali tak mislimo, da tu ves kesno hodiju, ar o tom nema pitanja, da preločki sud nebi postavljen bil, to kakti kakvoga tringelta već nemoči obečuvati. Orsačko spravišće je već izreklo, da je vu Prelogu sudišće potrebno, i da se tam takvo postavilo bude, dal Prelog na koga goder votuma: to i Preločanci dobru znaju, pak zaradi toga nebudu kepenjka obračali.

Ali ne samo obečuvati znaju ovi zbirni prijatelji, još Vam se i nagražaju, tak veliju: ovo ili ono Vam zemeju, a za vzeto Vam nikaj nedaj nedaju, tak rekuč čoveka je sram opisati, kakve vsakojake stvari ne upotrebljavaju.

Ako je vre tak dobra ona stranka, koju Vam tak hvallju, onda nije treba nagražanja, ali i stoga morete videti, na kakvu hasen mora biti ona stranka, na koju Vas z mitom i silnim načinom predočiti želiju.

I mi dohadjamo do Vas, i prosimo, da se k našoj stranki pridružite, ali Vas mititi, niti pak silnim načinom k nam privezati nečemo, ako Vaša želja s našom se sjedini, onda itak sami od sebe z nami pojdete.

Mi to hočemo, da vlada naše s težki i žulji naplaćene porcije nerazprudi na takva dela, koja orsagu samo su na kvar, nego naj upotrebi na takva dobra dela, koja imetke ljudstva pripomažeju, da tak vre razmetane porcije — koje već skorom niti podnašati nemremo, naplatiti mogući budemo; — povekšanje porcije naša stranka nigdar pod nikakov način dopustila nebu, kaj više moramo se za to brinuti, da zemljarinu koja poljodelavce na nikaj spraviti se nagraža — na koliko moguće bude, na menje spravimo.

Želimo, da naše političko ravnanje tak dobro bude, da kaj se dotiče sigurnosti peršone i imetka, ne bude potrebno vsaki čas vu jedni ili drugi varmegjiji štatarijima oglašuvati. Želimo, da politički službeniki budeju pazitelji reda, naj braniju svakoga pojedinoga žiteja slobošćinu, ali ne kak vezda, da svoju službenu jakost i moč upotrebiju zastran vlade i s tim još zbiranja zkvariju.

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

XXIII. Poglavje.

Pot.

(Dalje.)

— Vzemi tudi moj dar! — rekel je in vrgel polno pest cekinov v Trifonovo kapo. — Tu so vsi moji denarji; meni jih ni treba, a ti bodeš še mnogo potreboval za kapelico.

— Bog ti povrni, Maksim Gregorjevič! Stvoji mi denarji bodem lahko sezidal ne le kapelico, ampak celo cerkev! Ko pridem v slobodo, plačai bodem sveto mašo za tvoje zdravje! Vedno bodem tvoj hlapec, Maksim Gregorjevič, ukaži mi, kar hočeš!

— Poslušaj, Trifon. Stori mi neko uslugo, ki pa ne bode težka: ko prideš v slobodo, nikomur ne pravi, da si me srečal; a čez tri dni pojdi k mojej ljubi materi, povej jej, njej samej, da nikdo ne

bode slišal, da je njen sin zdrav in jo prosi odpuščanja.

— Ali samo to, Maksim Gregorjevič?

— Še nekaj, Trifon, jaz pojdem na daljno potovanje. Morda se ne bodem tako hitro vrnil. Če se ti ne bode presitno zdelo, obišči včas mojo mater in reci jej vsak pot: Slišal sem od dobrih ljudi, da je Bog obranil tvojega sina zdravega, ne toguj po njem. Ako pa bode vprašala mati, od kakih ljudi si slišal, reci jej: slišal sem od Moskovskih ljudi, a tem so pripovedovali drugi ljudje, kaki ljudje, tega ne pravi, da kaj ne zasledé, da bode le vedela mati, da sem zdrav.

— Kako, Maksim Maksimič, ali se res več ne vrneš v slobodo?

— Ali se vrnem ali ne, to Bog vé, pa nikomur ne pravi, da si me srečal!

— Zanesi se name, Maksim Gregorjevič, nikomur ne bodem pravil! Samo če ti greš na daljni pot, tedaj ne vzamem tvojih denarjev. Bog bi me kaznoval.

— Čemu mi bodo denarji? Saj nesmo v nejeverskeje deželi.

— Kakor te je volja, Maksim Gregorjevič, a jaz denarja vzeti ne morem. Dobro bi bilo, ko bi ti šel domov. A tako naj bi tebe oropal na potu, kakor kak razbojnik! Kakor hočeš, če me tudi ubiješ, ne vzamem.

Maksim je zmajal z ramama in vzel iz Trifonove kape nekaj cekinov.

— Ako jih ti ne vzameš, — rekel je, — bode jih morda pa kdo drugi, meni jih ni treba.

Poslovil se je s sokolarjem in potoval je dalje.

Solnce se je bližalo zapadu. Sence so se vedno daljšale in pokrile so kmalu cele poljane. Poleg Maksima šla je njegova senca, kakor temen velikan. Šla je po travi, kjer je gozd bil pri potu, se je pa spenjala po drevju in po grmih. Bujanova senca bila je podobna ogromnej basenskeje zveri. Malo po malu je senca Bujanova, konjeva in Maksimova zginila s trave, z grmov in dreves; nastopil je mrak; sem ter tja prikazovale so se bele megle; večerni hrošči vzdignili so se s tal in brneli po zraku. Mesec se je pokazal izza gozda: zvezde zamigljale so druga za drugo na nebu; v daljavi se je zasrebrilo razprostrano polje.

(Dalje prih.)

Vu ovom pismu nemamo nakanu Vam veliku politiku predstaviti. — bude Vam se več predstavil naš kandidat, i bude Vam z riečmi povedal vse ono, kaj stranka naša za dobro ljudstva vun speljati nakani, i kaj speljala bude, kada vu spravišču orsačkom većinu postigne. Tu smo Vam samo nekoje punktume vu kratkom šteli napre donesti, da se od kortešov desne stranke, nebudete dali na krive pute speljati.“ — Potem opisujeta se oba kandidata: Profesor Hoffman vladin kandidat, i subotički župnik Štefan Molnar kandidat opozicije. O Hoffmanu se — mej drugim pravi:

„Pak i preveč bi mu bilo od dobrega, on je profesor, herzega Esterházy-a, fiskaliuš, i tak več dve službe ima, a vezda još i tretju hoče imeti; dvem gospodarom je već težko služiti, trem pak čisto nemoguće.“

O kandidatu leve stranke gospodu Stefanu Molnaru veli proglas: „Gospon Stefan Molnar, kad dojde k nam vu svoje rodno mjesto, tu se vsak pospomnati more, more ga opomenuti na vsako pojedine pitanje, vsaki po svojem materinskom jeziku k njemu govoriti, i on s takvem odgovoril bude. Gospon Hoffman pak jako malo se brini z nami „Megjimorčani“.

Ako ovo vse na vagu denete, nije moguće, da Vas kakvo obećanje ili groženje od gosp. Molnara odvernuti more, — nije moguće, da Vas gostbe desne stranke tak zbludiju, da Vaše lastovito osvedočenje zatajite, od Vaših domorodcov se odvernute i tudjemu človeku votuma daste.

Sledite one ljudi, koji ne samo vu vremenu zbiranja, nego navek svami skup živeju, delaju i terpiju svami, i ako njim je samo moguće Vam i na pomoć jesu. — Viknite s ovemi sjedinjeno na vubo desne stranke ako dojdeju kvam skakvom mitom — „Živio Štefan Molnar protivne stranke ablegat“.

Mi se vu Vas ufamo, stariaska medjimorska dika — skup deržanje i batrivnost nije još skraćeno, pomoćjom ovih budemo nadvladali — nadvladati moramo — ar na naši strani je istina.

Živila domovina! Živila protivna (opozicijska) stranka! Živio Štefan Molnar, naš ablegat!

U Čakovcu, dne 1. majaša 1884.

Protivna (opozicijska) stranka.

V zadevi dolenjske železnice.

(Konec.)

Tehnična pričetna dela, trasiranje železničnih prog, ki bi Dolenjsko preprezale, vršilo se je že 1872. l. in predložil se je dotični splošni in podrobni načrt, na kar je sledil tehnično-vojaški pregled. Katerej trasiranih črt in varijant bi se priznala prednost, o tem se deželni zbor še ni izrekel, temveč prepustil je dotično odločbo kompetentnemu trgovinskemu ministerstvu, oziroma pridržal si je za poznejše obravnave, izreči svoje mnenje.

Pogled na zemljevid Avstrije nas uči, da je naša kranjska domovina gledé železnice nasproti drugim kronovinam na slabšem. Vsi napori naše domače dežele za zgradbo dolenjske železnice bili so do sedaj brez zaželenega uspeha. Danes, po 18 letnem prizadevanji, imamo pred seboj odredbo uzvišenega gosp. trgovinskega ministra, katero odredbo bode častitemu odseku uvažati in pretresovati, bi se li in na kak način blagovoljne nsmere gosp. trgovinskega ministra mogle jemati v poštev ter nameravana železnica z združenimi močmi države, dežele in zasobne udeležbe dogotoviti.

Glavna točka je v tem, kako dobiti kapital za podjetje. Pri tem spominjam se besed, katere je neki govornik izrekel v parlamentu rekoč: S predlogi in debatami se ne zidajo železnice, k temu treba denarja in zopet denarja. Da bi se popolnem razvil prevozni promet, bi vsekako trebalo železnice z normalnim tirom, tedaj železnice prve vrste. Z ozirom na naše razmere pa bi utegnili za železnico druge vrste, tedaj za lokalno železnico, biti več upanja.

V malej meri more se zidati tudi ceneje. Pri vicinalnih železnicah more se uporabljati obstoječe javne ceste in pote, predmetov ni toliko in vsa uprava prometa ni toli draga. Nizka cena pa je v tem slučaju važen faktor, na katerega bi se vsestranski priporočalo jemati ozir. Misliti je tudi, da bi oni posestniki, katerih zemlje in posestev bi se tir dotikal, svoje odškodninske zahteve kolikor možno znižali, ali pa niti ničesar ne zahtevali.

Naloga častitega odseka bode tedaj, vse potrebno ukreniti, da se pospeši zaželjena železnična zgradba, da se vender jedenkrat izpolni že dolgo golenja želja naše dežele. Morda bi bilo koristno, da se postavi pododsek, ki bi v tej zadevi stavljal predloge, ki bi se zdeli umestnimi.

Tem povodom mi je čast omeniti, da se je preteklo leto na progi Ljubljana-Trbiž dovolila postaja v Radovljici. Prejšnje zasobno ravnanje je skozi 14 let to postajo odbijalo, še le, ko je železnica prišla v državno upravo, premenili so se nazori interesentom na korist. Jaz sam sem posredoval v tem zmislu in prijetno se preveril, da sedaj državnim železnicam na čelu stoji mož, kateri se razen drugih izvrstnih lastnostij odlikuje tudi v tem, da ima pravi razum in blagohotnost — in to utegne častiti odsek pri njegovem domoljubnem podjetji ohrabriti in ukrepiti.“

Potem govoru konstituiral se je železnični odsek. Načelnikom izvolil se je per acclamationem deželni glavar gosp. grof Thurn, načelnika namestnikom g. župan Grasselli. Navstala je potem jako živahna debata, pri katerej so razni zastopniki dolenjskih občin izraževali svoja mnenja. Zlasti poganjalo se je za to, bi se li dolenjska železnica potegnila po Temeniški dolini čez Trebnje na Novomesto, ali pa čez Žužemperk, Dvor itd. Naposled sklenilo se je:

„Uvažuje, da se za sedaj glavna proga iz Ljubljane v Rudolfovo v zvezi z ogersko-hrvatsko-dalmatinskimi železnicami doseči ne dá, treba se poganjati za zgradbo lokalnih železnic na Dolenjskem ter voliti izvršni komitet 5 članov, kateri naj o raznih progah, finansovanji in doneskih interesentov poizvedava in od slučaja do slučaja poroča.“

V ta komitet izvolijo se po listkih gg. Karol Luckmann, vodja kranjsko obrtne družbe, cesarski svetnik Murnik, J. Kušar, trgovinske in obrtne zbornice predsednik, nadinženir vitez Wenusch in inženir Tomek.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 13. maja.

Kakor oficijozni naznanjajo, bode v prihodnjem zasedanji **državni zbor** budget za 1885. leto rešil še pred novim letom, da ne bode treba dovoljevati provizorija. Želeti bi bilo to, pa vender ni upati, da bi se res izpolnilo, kajti ogerski državni zbor bode še le po volitvah jeseni volil v delegacije; delegacije bodo pa letos zborovale v Pešti, tedaj avstrijski državni zbor ne bode mogel zborovati dokler se ne zaključijo njih zasedanje.

Pri konferenci **ogerskih** Srbov, ki je bila predčera v Ulmi prišlo je do krvavega boja. In ogerske oblasti so zopet pokazale svojo brezobzirnost proti Slovanom. H konferenci je bilo prišlo blizu 3000 volilcev, večidel nasprotniki Kikindskega programa in ogerske državnopravnosti. K konferenci je pa bilo dopuščeno samo kakih 800 volilcev, ki so se mogli izkazati z legitimacijami. Večina je izvolila Jola Markovića predsednikom, na kar se je stolni sodec, Palfy, izjavil, da on določno ve, da ta ni volilec, če tudi se je izkazal z legitimacijo. Večina je temu s hrupom ugovarjala, na kar so žandarji z nasajenimi bodali pridrli v sobo in ven izrili protestujoče volilce. Zunaj so stali husarji na konjih, mej katere je zašla vun pridrla tolpa. Husarji so s svojimi konji več oseb pohodili, pet so jih pa ranili s sabljami. Razdražena tolpa začela je narejati barikade, in le težko se je nekaterim previdnejšim in veljavnejšim možem posrečilo odvrniti še večjo nesrečo. V tem je pa dr. Kasipinovič v zaprtem prostoru razlagal vladi prijazni Kikindski program, katerega je potem jednoglasno vsprejelo 300 še notri ostalih volilcev.

Vnanje države.

Rusija je zmagala pri nazvanju novega **vzhodnjorumenijskega** guvernerja. Nobena velelast ni ugovarjala kandidaturi Krestovića. Pa tudi Drigalski paša, načelnik rumenijske milice, ki je sovražnik Rusije, bode odstranjen, poklican je že v Carigrad in govori se že, da se več ne vrne na svoje mesto.

Bivši veliki vezir in prvi minister **turškega** cesarstva, Midhad paša je umrl v Taifu v Arabiji, kjer je živel v prognanstvu. Kdaj in kako je bil rojen se dobro ne ve. Že mlad je vstopil v turško državno službo. Pet let je bil guverner v Bolgariji, kjer je narod silno pritiskal in žulil, a to se mu pa mora priznati, da tega ni delal samo iz sebičnosti, kakor drugi turški dostojanstveniki, a se je vsaj malo oziral na deželne koristi. Dal je napraviti več cest, vsled česar se je trgovina povzdignila v deželi. Leta 1867 postal je minister javnih del, pa kmalu je bil od svojih sovražnikov primoran odstopiti. 1872. je pa postal veliki vezir, pa le za dva meseca, in ko se je začela ustaja na Balkanu, po-

klical ga je sultan zopet v ministerstvo. Nekaj časa je bil minister brez listnice. potem je pa bil imenovan velikim vezirjem, in v to dobo spada ono delovanje tega državnika, ki je toliko škodovalo turški državi. Ko je tedaj v Carigradu zborovala konferenca poslanikov in sklepala, kako bi se dale mirnim potom urediti in zboljšati razmere na Balkanu, je Midhad zavrgel vse njene sklepe in tako nakopal nesrečno vojsko svojej domovini. Ob jednem je izdal znane reforme za turško državo, osnoval parlament. Te reforme so jako liberalne, a neso primerne za Turčijo, tedaj tudi ni bilo nobenega upanja, da bi se izvele. Najbrž tudi on sam ni mislil na to, a je hotel s tem le drugim državam metati pesek v oči. To kaže to, da je k reformam pridal tak volilen red, ki je zagotavljal ogromno večino mahomedancem v parlamentu. Ta parlament se je sešel samo jedenkrat, a njega delovanje bilo je neplodno. Midhadova slava bila je tedaj kratka, kmalu so ga spodkopali njega nasprotniki in bil je poslan v prognanstvo. 1878 leta je pa bil zopet imenovan za Sirijskega guvernerja pa kmalu so ga nasprotniki očrnil zopet pri sultanu, češ, da mu streže po življenji. Vsled tega je bil dejan v zapor in obsojen na smrt z večjimi tovariši, pozneje pa pomiloščen in na vse življenje poslan v prognanstvo.

Po poročilih francoskega oficijoznega lista „Paris“ je Anglija neki že pripravljena razširiti program **egiptovske** konference na vsa vprašanja, ki se tičejo Egipta, in se tudi ne bode ustavljala temu, da se upeije mejnarodna finančna in politična kontrola v Egiptu. Sicer je pa še treba počakati, ali se ta vest francoskega lista obistini. — Kakor „Observer“ ve povedati, je Anglija odbila khedivovo zahtevanje, da bi tudi Egipt poslal jednega zastopnika h konferenci. Turčija se je neki še le izrekla, da pojde k konferenci, ko se je dogovorila z drugimi vlastmi, ter jej je Anglija zagotovila, da njena vrhna prava v Egiptu ostanejo nedotaknena. Sicer pa Turčija še sedaj ostane pri zahtevanju, da se konferenca skliče v Carigradu.

Še celo vladi prijazni angleški listi priznavajo, da sedanje postopanje vlade v **Sudanu** ni bilo pravo. Tudi vlada sama najbrž prihaja do tega spoznanja, in neki sedaj se že resno pripravlja, da pošlje ekspedicijo v Chartum Gordonu na pomoč, ta ekspedicija otide 12. junija iz Kajire. Angleške vojaške oblasti dobile so povelje, pripraviti, kar je potrebnega za ekspedicijo. Položaj Gordonov pa mora biti jako obupen, neki Grk, ki je 12. aprila odšel iz Chartuma in prišel v Kajiro, poroča, da je Gordon okrog palače, v katerej biva, dal skopati jarke, da je zavarovan pred sovražnim prebivalstvom. Tedaj je on oblegovan od zunaj in od znotraj. V Londonu se misli, da se bode mogel držati še kakih sedem tednov. Po poslednjih poročilih je pala Dongola. Ves Egipt na jugu od Dongole se punta. Zibar paša je neki sklenil, umoriti Gordona.

Dopisi.

Iz Ljubljanske okolice 8. maja. [Izv. dop.] Jako redkokrat čuje se v dopisih naših slovenskih listov kako veselo poročilo bodisi v političnem ali v materialnem oziru. Kolikrat primem ta ali oni list v roko, vedno ga, prečitavši to ali ono tužno novico, žalostno od sebe odložim. Nikjer napredka! Niti na narodnem polji niti na socialnem se ne čuje vesele novice o kakem živahnem napredovanji te ali one stroke. Vse leze rakov pot. Kmet preobložen z davki, malo poučen v kmetiji in gospodarstvu, vedno huje zabrede v dolgove, iz kojih rešiti se mu je že skoraj nemogoče. Obrtniki tožijo zopet čez neznosni stan, v katerem se boj za obstanek vedno s hujšem orožjem bije. Tako bi imel snovi vsak dan dovolj, da bi lamentiral v dopisih in ne v listku, kateri je že od jako spretnega pisatelja okupiran, se ve o stvareh, ki se tičejo bolj narodnega blagostanja. Ozrimo se najprvo v naši prelepi Ljubljanski okolici in videli bomo takoj, da blagostanje že tukaj rapidno propada. Tudi tu ni naprepka v kmetijstvu; vedno tisto orodje, vedno jednako ravnanje z gnojem in gozdom. Toda o tem se je že pri vsaki priliki tolikrat govorilo, da bi sedaj bilo odveč še jedenkrat te žalostne prikazni kmetskega ljudstva ponavljati.

Namen tem vrsticam je še druga senčna stvar oviranja blagostanja ljudstva, katero hočem malo obelodaniti. Leto za letom moledovala je občina za občino na Savskih bregih ležečih vasi za regulovanje Save. Silno deroča reka pobrala je leto za letom kos rodovitne zemlje, ter jo prestrojila v kamenito pustino. Rodovitna polja so zginola vedno bolj in bolj; kmetovalcu jemala je, ter odnesla voda rodovitno zemljo po širni svoji strugi. Ako primerjamo strugo Save z drugimi večjimi rekami, moramo priznati, da je nečuvno, da se je vlada toliko časa pripravljala izvesti regulovanje Savskih bregov. Se vé, da od prešnje liberalne večine iskati pomoči, bilo bi vodo v Savo nositi. Vse druge manjše reke in potoki bili so prej na vrsti, kakor Sava jedna

največih rek v državi. Hvaležni smo pa v toliko večji meri sedanji vladi, da je vendar se ozirati jela na toliko zapuščenost Savo. Državni zbor votiral je vsako leto 30.000 gld. v ta namen. A kdaj bode delo dokončano? Kdaj pride na vrsto občina Beričevo in Dol? Tu trga reka silo veliko zemlje; grunti so nekateri po vodi splavali, drugi so pa mnogokrat po povodnji nesposobni za obdelovanje. Silno potrebno bi bilo, da bi se delo požurilo, kajti predno pridetiti ti občini na vrsto, bo že malo rešiti. Naj bi se gospod državni poslanec potrudil v tej zadevi potrebne korake storiti, zahvala ljudstva mu gotovo ne bode odšla. Ali bi se ne moglo morebiti malo več votirati namesto prej omenjene svote? Gotovo. Saj denar ni brez obresti vržen v vodo, pač bo pa lepe obresti donašal državi. Če je kje pomoči potreba, je tu v jako veliki meri.

Drugo zlo, katero tudi te občine silno razjedava — je žganje. Ako se ta bolezen ne bode omejila, postane neozdravljiva. Vsi poboji navstanejo vsled te nesrečne pijače; revščina in stradanje je vedno večje. Naj piše „Laib. Wochenblatt“, da ni krivo žganje pobojev kmetijskih fantov na deželi ali ne, s tem kaže le svojo veliko nevednost o naših razmerah. Značaj našega ljudstva ni tako podvržen poboju, kakor ga slika ta listič, pač pa vidimo da se fantje vedno, pijani žganja, pretepavajo. Kako zatreti to zlo se je že mnogokrat razmotravalo, a nič hasnilo.

Zopet jeden žalosten zgled žganjepitja. Včeraj popoldne obesil se že prileten mlinar na Pešati. Napil se je žganja, ter rekel krčmarju: „Zdaj se bom pa obesil.“ Krčmar mu odgovori: „Dobro, ti dam pa vrv, če je nemaš.“ Mlinar ga prosi naj mu jo da, a krčmar se je šalil, ter ga zapodil iz krčme. Doma prišedši, reče svoji hčeri, da naj gre z njim pod streho, da bo videla, kako se bo obesil. Se vé da mu ni verjela. Vrvi ni imel, a obesil se je z verigo. Bil je prej zelo premožen, a zadnji čas je tako žganje pil, da so mu hoteli gospodarstvo vzeti. In to ga je pripravilo do nesrečnega sklepa. In tako se nadaljuje nesreča za nesrečo vsled — žganja.

Iz Trsta 10. maja. [Izv. dop.] Zopet nam je mestno starastvo urinilo jedno italijansko šolo. Skoro bi se bila razbila na prevelikih mestnih troških za ljudski pouk, ki iznašajo že ogromno vsoto. Nameravana je ta šola v predmestju Rocelj, kjer je večinoma slovensko prebivalstvo. S pomočjo te šole hoté oni pozabljeni okraj hitreje poitalijančiti. Velika je ondu potreba šole, kakor tudi cerkve, a ne italijanske, marveč slovenske.

Kaka osoda je zadela ono prošnjo za slovenske šole, na katerej je bilo nad 1300 podpisov, o tem se nič pozitivnega ne čuje. Odposlati bi se bila morala na državno sodišče, kar se pa baje ni zgodilo in tako bo vse pri starem ostalo. A če se je tudi storila kaka hiba, bi vendar tudi treba, da se ta hiba poravnava, popravi.

Pri nas v Trstu obstoji lepa navada, da se ob smrti kacega bogatina ali dostojanstvenika dá par sto goldinarjev v dobrodelne namena. Vsakemu zavodu se kaj nakloni, le naših delavskih društev se nihče ne spominja in vendar so izredno koristna in dobrodelna. Naj bi se naši imoviti rojaki pri enakih povodih spominjali tudi nekoliko naših zavodov!

Nadvojvoda Albrecht je pri zadnjem pohodu v Trstu pregledoval vojaké ter poklonil dva cekina Ivanu Viličiču, nadlovcu v 19. batalijonu, ki je pri Banjaluki in Ključu posebno hrabro boril se, za kar je dobil srebrno svetinjo. Ta gospod je vrl narodnjak in, dasi vojak, se rad druží z našimi krogi.

Iz Krškega 11. maja. [Izv. dop.] V bližnji vasi Drnovo, kjer je stalo nekdanje mesto „Novodunum“, dobivajo se v novejšem času zopet znameniti starinski ostanki, katerimi se omikani možje čudijo. Te dni so odkrili menda rimski grob, v katerem so našli malerije z dobro ohranjenimi barvami, morebiti je „fresco-malerija.“ Ako se to obistini, sedaj bi bil ta grob 1. jednake vrste na Kranjskem. — Grob si je ogledal tudi g. vitez Schneid, ki je po naključju tod hodil. Omenjeni blagi gospod je radi tega tukajšnje omikance spodbujal, da bi v Krškem osnovali društvo „Novodunum“, ki bi ostanke iz tega mesta nabiralo, shranjevalo in varovalo ter svetu o najdbah poročalo.

Iz Šturije 5. majnika. [Izviren dopis.] O priliki vinske razstave sti napravili „Slovensko bralno društvo v Gorici“ in „Ajdovsko podporno rokodelsko društvo“ včeraj izlet v prijazni Dornberg, kateri je bil svojim gostom na čast prav lepo okinčan s slavaloki in zastavami.

Okoli 3. ure popoldne došlo je Goriško društvo z zastavo in bilo je slovesno vsprejeto od županstva in družih, ki so mu šli z vrlo veteransko godbo naproti. Prišleci in domačini podajo se potem skupno nasproti Štursko-Ajdovskemu društvu, katero je že čakalo na mostu s svojo krasno zastavo.

Po bratovskem pozdravu obeh zastav, stopi predsednik Goriškega društva, g. profesor Povše, pred predsednika Ajdovskega društva, g. D. Šaplo, mu poda desnico, ter pozdravi z donečim glasom in prelepimi besedami bratovsko društvo.

Gosp. D. Šapla se mu zahvali za lep vsprejem in iz tisoč grl donijo „slava“ in „živio“-klici, mej tem ko godba svira: „Hej Slovani“. To je bil prav lep in ganljiv prizor.

Komaj došli v lepo okinčani vrt gostilne g. Šinigoja, stopijo pevci obeh društev na oder in zapojejo skupno „U boj“ tako dobro, da so bili vsi poslušalci navdušeni.

Na to stopi g. Povše na oder in se zahvali v imenu Goriškega društva občini Dornberg in Ajdovskemu društvu za srčen vsprejem in tako obilen pohod.

Gosp. Casagrande se v imenu Štursko-Ajdovskega društva (naprošen po g. predsedniku Šapli) tudi srčno zahvali Goriškemu društvu za lep vsprejem, navdušuje delavce za napredek na narodnem in ekonomičnem polju, kajti „v delu je moč!“

G. prof. pl. Kleinmayr poudarja v lepem govoru zasluge obče spoštovanega gosp. profesorja in vodje Fr. Povše-ta, kateremu vsi navdušeno kličejo „živio“.

Gosp. Kerševani se zahvali gostom v imenu občine; potem se vrši srečkanje, godba svira lepe komade in pevci, zdaj vsak oddelek posebej navdušujejo poslušalce z lepim petjem.

Posebno je dopadala pesen „Danes tukaj, jutri tam“, katero so Šturski pevci Ajdovskega društva prav izvrstno peli.

Ko se je zmrčilo, bil je konec prelepe veselice, katera se je vršila v popolnem redu; dokaz, da se tudi priprosto ljudstvo pod dobrim vodstvom zna lepo obnašati.

Omeniti je še, da se je tega izleta udeležilo tudi lepo število gospode iz Gorice, Ajdovštine in Vipave. Mej drugimi smo zapazili gg. prof. Gregorčič-a, dr. Toukli-ja, dr. Rojc-a, nadzornika Vodopivca, vodjo Ajdovske prejnice H. Höhn-a itd.

Želeti bi bilo, da bi se taki shodi pogostoma napravili in sicer v korist podporne denarnice.

Domače stvari.

— (Dopolnilna volitev v I. razredu.) Pri današnji dopolnilni volitvi prišlo je glasovat 57 volilcev. Od teh dobil je kandidat narodnega volilnega odbora gospod **Henrik Ničman** 56 glasov, je tedaj skoro jednoglasno izvoljen.

— (Presvitli cesar) podaril je občini Dragasiki na otoku Čres za poprave cerkve in nakup cerkvenih potrebščin 200 gld.

— (Topničarski stotnik gospod Heisik) vodja puškarne v Borovljah, prišel je včeraj v Kranj, kamor se je odpeljal tudi g. cesarski svetnik Murnik, da se z njim posvetuje o uvednji puškarne industrije v Kamnigorici, Železnikih in Kropi, kakeršna je že sedaj v Borovljah na Korškem.

— (Obrtne šole na Kranjskem.) V seji budgetnega odseka dne 9. t. m. pri razpravljanji resolucij, nanašajočih se na učno upravo, stavilo se je tudi vprašanje glede naprave obrtnih šol na Kranjskem. Na to odgovoril je sekcijski načelnik dr. K. Fidler, da je vlada na Kranjsko že odposlala strokovnjaka, ki ima na mestu proučiti razmere in okoliščine; kar bodo pokazala ta poizvedenja, po tem se bode ravnalo, kje, koliko in kakšnih obrtnih šol se bode postavilo v naši kronovini.

— (V zadevi zemljiško-odveznega zaloga Kranjskega.) V budgetnega odseka seji dne 9. t. m. poročal je poslanec Zeithammer o osnovi postave za davkovski naklad za zemljiško-odvezni zalog. Predlogo se je odobrilo brez izpremembe. Pri tej priliki pa je vladni zastopnik min. svetnik Auerhammer izjavil, da se vlada na podstavi novih zemljiškodavkovskih propisov peča s tem, znižati najmanjšino nakladov za ta zalog na Kranjskem postavno določenih.

— (Nov pot v Šiško,) kateri je, kakor smo že poročali, dal izpeljati odsek za olepšavo mesta po mestnem gozdu in po gozdu bratov Koz-

lerjev bode ta teden popolnem gotov. Izpeljan je tako lepo ravno kakor doslej še nobeden drugi gozdni pot v okolici Tivolskega grada. Poleg tega pa je zanimiv tudi zato, ker pelje skozi krasne gozdne dele in ima najmanj lično izdelanih mostov. Posebno visok in zanimiv je oni, ki pelje čez tako zvano Hipokreno, katera se tudi o najhujšji vročini nikdar popolnem ne posuši. — Svoje someščane opozorujemo tedaj še jedenkrat na ta nov pot in prepričani smo, da bode vsak, ki ga obišče, vedel hvalo mestnemu odboru in njegovemu odseku za olepšavo mesta.

— (Iz Zagreba) se nam piše: V korist slovenskemu „Narodnemu domu“ v Ljubljani priredilo je društvo „Česka beseda“ v Zagrebu v nedeljo 11. t. m. kegljanje za dobitke, katero je prineslo čistega dohodka blizu 26 gld. — V nedeljo 18. maja bode se v isti namen zopet kegljalo. Razen zelo prijaznega ravnateljstva „Česke besede“ zasluži največ pohvale uradnik banke „Slavije“ gospod Birk, ki se največ trudi, nabira dobitke in vodi celo podjetje z redko spretnostjo in elastičnostjo. Naj bi ga posnemali rojaki po naših mestih in trgih!

— (Za trak zastavi podpornemu društvu v Gorici) nabranih je do sedaj 49 gld.

— (Goriška posojilnica) vrlo posluje. Za posojila oglašja se toliko ljudij, da se ne more vsem pravočasno ustrezati. Za kapitaliste ugodna prilika, naložiti je na dobre in gotove obresti.

— (V otroški vrt v Gorici) upisanih je 56 otrok. „Sloga“ imenovala mu je nadzorstvo, obstoječe iz društveneg predsednika, blagajnika in prof. Erjavca.

— (Umrli) je včeraj v Pragi slavni česki skladatelj Bedrich Smetana, nekaj nad 60 let star. Pokojnik zložil je vsega vkupe 8 českich oper. Prva bila je „Branihorci“ (1865), potem „Prodana nevesta“ (najbolj priljubljena), „Dalibor“, „Udovi“, „Poljub“, „Skrivnost“, „Hudičev zid“ in „Libuša“. Zadnjih 5 oper zložil je Smetana, ko je bil že popolnem oglušel (oktobra 1874). Najbolj dovršena je opera „Libuša“, ki je krasno izpeljana in se je v novem gledališču že tolikokrat predstavljala. Veliko skladeb imel je še zasnovanih, a predno je začel izpeljavo, omračil mu je duh. Bratovski česki narod zvela je bridka izguba z njegovo prerano smrtjo. Slava njegovemu spominu!

— (Samomor — ka-li?) Pred par dnevi skočil je maček, ki je slul kot najlepši v mestu, v Lingerjevih ulicah izpod strehe na tla, da je pri tej priti mrtev ostal. Nekateri menijo, da je bila breznaдна ljubezen uzrok nesrečnemu koncu.

Telegram „Slovenskemu Narodu“:

Trst 13. maja. Ruska korveta „Strelok“ priplula iz Volo v Trst. Komandant Skridlov, 7 kanonov, 160 mož.

Razne vesti.

* (Umrli) je v 8. dan t. m. v Parizu Michael Stourdza, bivši „Hospodar“ Moldavije 90 let star. Njegova hči je omožena s knezom Konstantinom Gorčakovom, sinom bivšega ruskega kancelarja. Pokojnik bil je ujec rumunskemu ministru Dimitriju Stourdzu.

* (V Peterburgu) so baje slavnega ruskega pisatelja Saltikova, poznatega pod pisateljskim imenom „Ščedrin“ deli v zapor, ker je na sumu, da je pri nihilističnih listih sodeloval.

* (Prusko pravosodje.) Dva mlada Berolina sta na svojem sprehodu zašla v kraljevi gozd pri Potsdamu ter sta ondu iz usmiljenja pet v zanjke ujetih brinjevk vzela iz zanj in izpustila. Zaradi tega prišla sta na zatožno klop. Prva sodnija v tem činu ni našla znakov tatvine, a kazenska zbornica bila je družega mnenja, zavrгла je prvo razsodbo ter obsodila zatoženca zaradi tatvine vsacega na jeden dan zapore.

Protí protinu in trganju, pri otrpenji in vsakovrstnih unetjih pokazalo so je posebno uspešno Moll-ovo „Francosko žganje in sol“. Stklenica z navodom rabe stane 80 kr. Vsaki dan ga razpošilja po poštnem povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 11 (690-5)

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
12. maja	7. jutraj	740-26 mm.	+13-6°C	sl. vzh.	jas.	0-00 mm.
	2. pop.	738-14 mm.	+24-9°C	sl. vzh.	jas.	
	9. zvečer	738-36 mm.	+16-8°C	brezv.	jas.	

Srednja temperatura +18-4°, za 5-0° nad normalom.

Dunajska borza

dné 13. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80 gld.	85
Srebrna renta	81	45
Zlata renta	101	60
5% marena renta	96	25
Akcije narodne banke	855	—
Kreditne akcije	321	80
London	121	60
Srebro	—	—
Napol.	9	65
C. kr. cekini	5	73
Nemške marke	59	50
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	124
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	173
4% avstr. zlata renta, davka prosta	101	50
Ogrska zlata renta 6%	122	55
" " papirna renta 5%	92	50
5% štajerske zemljišč. od rez. oblig.	104	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115
		20

Jako potrti od žalosti naznanjati podpisani vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest o smrti svojega presrečno ljubljenega, nepozabljivega sina, oziroma brata, gospoda

EMILA SMUKAVCA,

absolviranega slušatelja na visokej šoli za obdelovanje zemlje in jednoletnega prostovoljca,

kateri je danes ob 2. uri popoldne, po dolgej hudej bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče, v Gospodu zaspal.

Pozemeljski ostanki druzega umrlega se bodo 13. maja ob 1/2 6. uri popoldne vzdignili v hiši na St. Peterskem nasipu št. 37 in pokopali na pokopališču pri Sv. Krištofu.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v cerkvi Sv. Petra.

Predragi pokojnik se priporoča pobožnemu spominu.

V Ljubljani, dné 11. maja 1884.

Marija Smukaveo, Marija Smukaveo,
uradniška vdova, sestra.
mati. (324)

Polna srčne tuge in bolečine naznanjamo vsem našim prijateljem in znancem, da je Vsemogočnemu dopadlo, najinega jedinega preljubljenega sinčka

Leopolda,

v četrtem letu njegove starosti, nenadoma in po komaj dvanednevnej hudej bolezni poklicati k sebi. Truplo predražega se bode v sredo 14. t. m. ob treh popoldne iz mrtvašnice pokopalo.

V Ljubljani, 13. maja 1884.

Dr. Jakob Kavčič, Terezina Kavčič,
stariši. (330)

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork in Brazilijo.

Veliki prvovrzedni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Britannia“, 4200 ton, v 15. dan maja.
„East Anglia“, 3400 „ v 10. „ junija.
Kajuta za potnike 200 gld. — Vmesni krov 60 gld.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na

Emiliano d' Ant. Poglayen,
generalni agent.

Potniki naj se pa obrnejo na J. TERKULE, generalnega pasaznega agenta, Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu. (291—7)

Tujci:

dné 12. maja.

Pri Slonu: Weinberger z Dunaja. — Baroninja Fröhlich iz Gorice. — Vidic z Dunaja.

Pri Mallét: Lupini z Dunaja. — Vitez pl. Gutmannsthal iz Trsta. — Singer iz Gradca. — Landeker Steinharter, Goleš, Wetzel z Dunaja.

V „NARODNEJ TISKARNI“

sti ravno izšli knjigi:

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Potem:

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

NAJBOLJŠI PAPIR ZA CIGARETE je pristni LE HOUBLON

Francosk fabrikat

Cawley-jev & Henry-jev v Parizu.
PRED PONAŠANJEM SE SVARI!!!

Pravi je ta papir za cigarete samo tedaj, če ima vsak list znamko LE HOUBLON in vsak karton nosi varstveno znamko in signaturo.

(297—1)

Ces. kralj. najviše priznanje.

Zlata kolajna Pariz 1878. — Zlata kolajna Amsterdam 1883.

Častni diplom:

Radgona 1877. — Fürstenfeld 1878. — Gradec 1880. — Trst 1882.

Kopališče Gleichenberg, na Štajerskem.

Jedno vozno uro od postaje Feldbach ogrske zapadne železnice.

Začetek sezije s 1. majem.

Alkalično-murijske in železne-kislone, inhalacije smrečevja in razpršene vrele vode, veliki respiracijski aparat, jeklene, studenčne in kopeli smrekovih bocek, mrzla kopanja in hidronatična zdravlila, kozje mleko, gorko kravje mleko v posebno zato zgrajenej zdravilnici z mlekom. Podnebje: stanovito in zmerno vlažno toplo. Visočina nad morjem: 300 metrov.

Stanovanja, mineralne vode in vozovi naročajo se pri vodstvu Gleichenberških kopeli. (232—4)

Deželna Rogaška slatina.

„Tempeljski vrelec“.

Uspešni lek za želočne bolezni.

Z vinom mešana prijetna hladilna pijača. (142—5)

Dobiva se pri g. Mih. Kastner-ji, kakor tudi pri gg.: Josipu Fabian-u, C. C. Holzer-ji, Peter Lassnik-u, J. Luckmann-u, Jan. Perdan-u, Jos. Schlaffer-ji, Schussnigg-u & Weber-ji, Josipu Terdini v Ljubljani.

Dražba

godbenih instrumentov na sapo.

V soboto dné 17. maja

zjutraj ob 9. uri

se na dvorišču magistratnega poslopja več dobro ohranjenih godbenih instrumentov na sapo po javnej dražbi proda in se bodo oddali največ ponujajočemu proti takojšnjem plačilu. (321—2)

Kateri želé kaj kupiti, se prijazno vabijo.

Ces. kr. izklj. privilegovani (306—4)

univerzalni prašek

se posebno priporoča vsem skrbnim gospodinjam zaradi vsestranske porabe pri hiši, kot odlično in posebno ceno sredstvo za otiranje, umivanje in sušenje.

Kemična tovarna, Wien, Brigittenau.

1 kilo zavitek praška za otiranje 20 kr., 1 kilo v kovinskih škatljicah 1. Edelweiss 60 kr.

Dobiva se v Ljubljani pri H. L. Wencel-ju. Prospekti in nakazila, kako rabiti, zastoj.

HUGO EBERL,

za frančiškansko cerkvijo, v g. J. Vilhar-jevej hiši,

pleskar za stavbe in hišno orodje, lakirar in slikar firmnih tabel.

Prodaja

oljnatih barv, firnižev in lakov

na drobno in debelo,

ter vsega v to stroko spadajočega orodja, kakor čopičev (pinzelov) itd. — Prevzame pleskanja za vsa stavbena dela in poprave v mestu kakor na deželi po najcenejših cenah in zagotavlja točno in dovršeno izvrševanje svojega dela.

Za mnogobrojna naročila se priporoča

HUGO EBERL v Ljubljani.

(288—3)

Plznsko uležano pivo.

Usojamo si s tem naznanjati, da se je točarenje našega piva pričelo v 8. dan maja t. l., ter pričakujemo z veseljem obilnih naročil.

Meščanska pivovarna v Plznu,
ustanovljena leta 1842.

Glavna zaloga v Gradci pri F. SCHEDIOWY,
Annenstrasse 35.

(323—1)